

آغاز هفته منابع طبیعی

برگزاری مراسمی در پانزدهم آبی بیست و یکم اسفندماه هر سال به نام هفته منابع طبیعی،...

برگزاری مراسمی در پانزدهم آبی بیست و یکم اسفندماه هر سال به نام هفته منابع طبیعی، همیشه فرصت مناسبی بوده است تا در پایان یک سال کار و فعالیت در زمینه پوشش گیاهی، از جمله مدیریت جنگل ها و مراتع کشور، امکان نقد کارها و داوری نتایج آنها فراهم شود ...

و حتی فراتر از آن، روش، منش و دستاوردهای دیگر سازمان ها و ارگان هایی هم که به نحوی با این منابع سروکار دارند، ارایه و در معرض نقد و بررسی قرار گیرد.

روز درختکاری سرآغاز هفته منابع طبیعی است، روزی که به طور سنتی، خاستگاه مراسمی است که امروزه در طول یک هفته برگزار می شود. برای شش روز دیگر این هفته هر سال به تناسب، نام مختلفی انتخاب می شود، امسال (سال 1383 هجری شمسی) عناوین سایر روزها از این قرارند:

روز دوم - منابع طبیعی و توسعه فضای سبز شهرها، راههای کشور و شهرکهای صنعتی

روز سوم - منابع طبیعی و آبخیزداری

روز چهارم - منابع طبیعی، بسیج، حفاظت و قانون

روز پنجم - منابع طبیعی و آموزش و پژوهش

روز ششم - منابع طبیعی و اطلاع رسانی

روز هفتم - منابع طبیعی، سازمانهای غیر دولتی و مشارکت مردمی

هفته منابع طبیعی، هفت روز است، اما روز هشتمی نیز وجود دارد. روز هشتم روزی است که در ازای همه روزهای سال. روز هشتم روز منابع و محیط، روز آب، خاک، هوا، پوشش گیاهی و حیات جانوری و در یک کلام زیستن و زندگی است. روز چیزهایی است که بدون آنها، نه یک روز که حتی یک ساعت هم نمی توان زنده ماند و زندگی کرد. روز هشتم روز ایمان و اعتقاد به ضرورت آگاه سازی جامعه در مورد منابع طبیعی و محیط زیست و تلاش پایدار در این زمینه است. راستی برای ما که بر این باوریم، پیشگیری عالی ترین راه جهت مبارزه با بیماری هاست و در این راه، آموزش را منطقی ترین و کارآمدترین روش ها می دانیم. تا چه حد برای مبارزه با گسترش بیماری مرگبار نابودی منابع محیطی و جلوگیری از تخریب جنگل ها و مراتع به کار آموزش می پردازیم. چه مقدار از امکانات خود را به اینکار اختصاص می دهیم و یا اصولا تا چه حد به این امر اعتقاد داریم؟ صیانت از جنگل ها و مراتع یک نیاز ملی است.

بمنظور دسترسی به اطلاعات جامع تر در مورد رویدادهای این هفته میتوان به سایت سازمان جنگلها، مراتع و آبخیزداری کشور مراجعه نمود.

روز درختکاری

درختان همواره در زندگی بشر موثر بوده اند. قرنهایست که آدمی در سایه شاخسارشان از شدت گرما و تابش خورشید در امان مانده و از میوه های الوان و شیرینشان بهره مند گشته است.

آوای پرندگان که در لابلای شاخسارشان ماوا گزیده اند روح و جانش را صفا بخشیده و قلب وی را مملو از خوشی و شادابی نموده است. در دل زمستان سرد نیز بار دیگر به مدد هیمة ای که از تنه درختان فراهم آورده و آتشی که از آن افروخته سرما و یخبندان را تاب آورده و با آنها دست و پنجه نرم کرده است. و بار دیگر این شکوفه های زیبای درختانند که به او نوید فرارسیدن بهاری دل انگیز را می دهند.

به این ترتیب بهره مندیهایی که از درختان عاید بشر می گردد بیشمار است و اگر درختان را نعمات الهی بدانیم، سخنی به گزاف نگفته ایم. شاید به همین دلیل است که انسانهایی فرهیخته نظیر شعرا و بزرگان و اساتید در زمینه ادبیات و نیز پیشوایان و بزرگان دینی همواره آنرا مد نظر قرار داده و بدان توجه نموده اند.

چنانچه سعدی شاعر بزرگ ایرانی در این زمینه می گوید:

برگ درختان سبز در نظر هوشیار هر ورقش دفتری است معرفت کردگار

پیامبر گرامی اسلام حضرت محمد (ص) و امام جعفر صادق (ع) در پاره ای از احادیث خود به اهمیت درخت و درختکاری اشاره نموده اند:

پیامبر صلی الله علیه و آله:

مَنْ نَصَبَ شَجَرَةً وَ صَبَرَ عَلَى حِفْظِهَا وَالْقِيَامِ عَلَيْهَا حَتَّى تَثْمَرَ كَانَ لَهُ فِي كُلِّ شَيْءٍ يُصَابُ مِنْ ثَمَرِهَا صَدَقَةٌ عِنْدَ اللَّهِ؛

هر کس درختی بکارد و در نگهداری آن بکوشد تا میوه دهد، در برابر هرچه از آن میوه به دست آید،

پاداشی نزد خدا خواهد داشت.

پیامبر صلی الله علیه و آله:

إِنْ قَامَتِ السَّاعَةُ وَ فِي يَدٍ أَحَدِكُمْ فَسِيلَةٌ، فَإِنْ اسْتَطَاعَ أَنْ لَا يَقُومَ حَتَّى يَغْرِسَهَا، فَلْيَغْرِسْهَا؛
اگر قیامت فرا رسد و در دست یکی از شما نهالی باشد، چنانچه بتواند برنخیزد تا آن را بکارد، باید آن را بکارد.

پیامبر صلی الله علیه و آله:

مَا مِنْ رَجُلٍ يَغْرِسُ عَرْسًا إِلَّا كَتَبَ اللَّهُ لَهُ مِنَ الْأَجْرِ قَدَرًا مَا يَخْرُجُ مِنْ ثَمَرِ ذَلِكَ الْعَرْسِ؛
هر که نهالی بکارد، خداوند به مقدار میوه ای که از آن درخت به دست می آید، در نامه اعمال او پاداش می نویسد.

امام صادق علیه السلام:

لَا تَقْطَعُوا الْإِمَارَ فَيَبْعَثَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ الْعَذَابَ صَبًّا؛

درختان میوه را قطع نکنید که خداوند بر شما عذاب فرو می ریزد.

امام صادق علیه السلام:

إِزْرَعُوا وَ اغْرِسُوا وَاللَّهُ مَا عَمِلَ النَّاسُ عَمَلًا أَجَلَ وَ لَا أَطْيَبَ مِنْهُ؛

کشت کنید و درخت بنشانید؛ به خدا قسم آدمیان کاری برتر و پاک تر از این نکرده اند.

امروزه با صنعتی شدن جوامع بشری درختان نقش مهم تری در زندگی بشر ایفا می کنند، از سویی مقدمات پیشرفت بیشتر صنعت و فناوری را موجب می شوند و منابع تامین کننده محصولاتی نظیر وسایل چوبی، مبلمان، لوازم التحریر (کاغذ، انواع مدهای مختلف)

الوار و هزاران محصول دیگر محسوب می شوند و از سو ی دیگر به منزله ریه های يك شهر تلقی شده و نقش مهمی در تامین سلامت اعضای جامعه را ایفا می کنند. این مورد اخیر از مورد قبل مهم تر مینماید.

چرا که به دلیل فعالیت کارخانجات صنعتی و نیز ازدیاد وسایط نقلیه عمومی و فعالیت روزانه آنها در سطح شهرهای بزرگ از جمله تهران آلاینده ها و گازهای مهلك و خطرناکی نظیر دي اکسید کربن در هوای شهرها فزونی یافته و سلامت افراد را تهدید می کند. و افزایش هر چه بیشتر این مواد آلاینده کاهش میزان اکسیژن در هوا را سبب می شود و این وضع نامساعد گروههای آسیب پذیر نظیر بیماران ریوی و قلبی، سالخوردگان و کودکان را بیشتر تهدید می کند.

در چنین شرایطی مساله درخت و درختکاری راه حلی مناسب برای مبارزه با آلودگیهای مذکور به شمار می آید. ایجاد جنگلهای مصنوعی و فضای سبز در اطراف شهرهای بزرگ به تاسیس کارخانجات تولید اکسیژن می ماند.

در همین راستا در ایران اسلامی که ملهم از تعالیم ادبی و دینی می باشد که خود دستاورد فرهنگ غنی اسلامی ایرانی است، روزی را به درخت و درختکاری اختصاص یافته و آن را روز درختکاری نام نهاده اند. به این ترتیب همه ساله در روز 15 اسفند ماه که آخرین ماه فصل زمستان است در حالیکه همه ایرانیان خود را برای استقبال از روزهای پر طراوت بهاری آماده می کنند. نهالهای جوان به دست خاک مهربان صبور و مقدس ایران اسلامی سپرده می شود تا به درختانی نیرومند و سرسبز بدل گردند و به این ترتیب گامی در آبادی ایران اسلامی برداشته می شود و نیز امری خدایسندانه انجام می گیرد که وارستگیانی چون پیامبر گرامی اسلام و حضرت امام جعفر صادق (ع) آن را واجب الاجرا دانسته اند.